07 -07- 2026

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-737-8/26
Бања Лука, 2.7.2026. године

Канцеларија за разматрање жалби Босне и Херцеговине, Филијала Бања Лука у вијећу састављеном од чланова, Драгана Билића, као предсједника вијећа, Радомира Пашића и Наташе Голић као чланова вијећа, рјешавајући по жалби понуђача: Грађевински институт „ГИБЛ“ д.о.о. Бањалука, заступан путем пуномоћника, Алексе Проле, адвоката из Бањалуке, без броја од 24.4.2026. године, изјављеној на Одлуку о избору најповољнијег понуђача, број 11-Г-1337/26 од 6.4.2026. године, уговорног органа град Бањалука, у поступку јавне набавке „Израда плана заштите од пожара“ који се води путем отвореног поступка јавне набавке, на основу члана 111. ст. (1) тачка д) и ст. (10) Закона о јавним набавкама ("Службени гласник БиХ" бр. 39/14, 59/22 і 50/24), на сједници вијећа, одржаној дана 2.7.2026. године, донијела је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се усваја.

2. Поништава се Одлука о избору најповољнијег понуђача, број 11-Г-1337/26 од 6.4.2026. године, и предмет се враћа уговорном органу на поновни поступак.

3. Повратсредстава уплаћених на име накнаде за покретање жалбеног поступка, у износу од 1.200,00 КМ, извршиће се на основу посебног рјешења овог органа.

4. Усваја се захтјев за накнаду трошкова заступања жалиоца од стране адвоката у износу од 987,19 КМ, као и захтјев за накнаду трошкова административне таксе у висини од 50,00 КМ.

5. Обавезује се уговорни орган да надокнади жалиоцу трошкове жаалбеног поступка из тачке 4. овог рјешења у износу од 1.037,19 КМ, у року од 8 дана од дана пријема овог рјешења.

О б р а з л о ж е њ е

Дана 4.3.2026. године уговорни орган град Бањалука (у даљем тексту: уговорни орган) објавио је обавјештење о набавци број 320-1-2-58-3-135/26 у отвореном поступку јавне набавке „Израда плана заштите од пожара“.

Након проведеног поступка уговорни орган је донио Одлуку о избору најповољнијег понуђача, број 11-Г-1337/26 од 6.4.2026. године, а против које је понуђач Грађевински институт „ГИБЛ“ д.о.о. Бањалука (у даљем тексту: жалилац), путем пуномоћника, Алексе Проле, адвоката из Бањалуке, изјавио жалбу, без броја од 24.4.2026. године, коју је уговорни орган у складу са чланом 100. став (5) Закона о јавним набавкама заједно са Изјашњењем на жалбу прослиједио Канцеларији за разматрање жалби, Филијала Бањалука.

Жалилац изјављује жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у односу на прихватљивост понуде жалиоца, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у односу на прихватљивост понуде понуђача ЈНУ „Институт за заштиту и екологију Републике Српске" Бања Лука, погрешне примјене материјалног права и повреде правила поступка.

Жалилац у жалби наводи сљедеће:

- Да уговорни орган није правилно оцијенио његову понуду, те да је неосновано закључио да није испунио услов техничке и професионалне способности прописан тендерском документацијом. Наводи да је у понуди доставио потврду о успјешно реализованом уговору чији је предмет био „Израда пројекта унапређења заштите од пожара пословне зоне „Подбрдо“ Мркоњић Град“, која садржи све податке захтијеване тендерском документацијом. Према наводима жалиоца, тендерском документацијом је прописано да је понуђач дужан доказати да је имао успјешно искуство у реализацији једног уговора „са предметом израде плана заштите од пожара за град, односно општину преко 50.000 становника или уговора који се односи на израду пројекта унапређења заштите од пожара“. Жалилац сматра да је услов прописан алтернативно, односно да се број становника односи искључиво на прву алтернативу – израду плана заштите од пожара за град или општину преко 50.000 становника, док се друга алтернатива односи на било који уговор чији је предмет израда пројекта унапређења заштите од пожара. Сматра да је уговорни орган накнадно и произвољно проширио услов тумачењем да се и на другу алтернативу односи захтјев за обухватом преко 50.000 становника, иако такво ограничење није прописано тендерском документацијом.

- Да изабрани понуђач није доставио ваљан доказ о испуњености услова техничке и професионалне способности. Истиче да изабрани понуђач није доставио потврду друге уговорне стране о уредно извршеном уговору, већ сопствену изјаву, уз преписку путем електронске поште, из које се, по мишљењу жалиоца, не може поуздано утврдити да је уопште тражена потврда о уредно извршеном уговору, нити да је захтјев упућен другој уговорној страни. Жалилац указује да из приложене електронске преписке није видљив садржај прилога који је достављен уз електронску поруку, те да лице које је одговорило на захтјев наводи да је „водећи партнер овлаштен да потпише референцу“, што, према ставу жалиоца, указује да се захтјев није ни обратио надлежном лицу. Поред наведеног, жалилац истиче да ни из саме изјаве изабраног понуђача не произилази да је реализован уговор чији је предмет израда плана заштите од пожара за град или општину са преко 50.000 становника, па сматра да је уговорни орган неједнако поступао приликом оцјене понуда.

Жалилац захтјева да се предметна жалба усвоји, поништи оспорена одлука и предмет врати уговорном органу на поновни поступак, као и да му се изврши повратак уплаћене накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 1.200,00 КМ, те надокнаде трошкови плаћања административне таксе и трошкови састава жалбе по адвокату у износу од 987,19 КМ.

Актом број: 15-404-29/26 од 29.4.2026. године, Уговорни орган је у складу са одредбом члана 100. Закона о јавним набавкама, дана 5.5.2026. године доставио Канцеларији за размарање жалби Босне и Херцеговине, филијала Бања Лука изјашњење о наводима жалбе и документацију у вези са предметним поступком јавне набавке, уз констатацију да је предметна жалба неоснована.

У складу с чланом 94. став (3) Закона о јавним набавкама жалилац је актом овог органа број: ЈН2-02-07-737-4/26 од 4.6.2026. године обавијештен о изјашњењу уговорног органа, те му је омогућено да се изјасни о истом. Увидом у спис предмета утврђено је да жалилац није одговорио на изјашњење уговорног органа.

Актом број 15-404-29/26 од 14.5.2026.године уговорни орган је доставио Канцеларији за размарање жалби Босне и Херцеговине, филијала Бања Лука одговор изабраног понуђача на жалбене наводе.

Прије упуштања у разматрање жалбених навода овај орган је утврдио да је жалба допуштена, благовремена и изјављена од стране овлаштеног лица и лица које има активну легитимацију, све у складу са чланом 109. Закона о јавним набавкама,

Овај орган је утврдио да су испуњени и формални услови за рјешавање по жалби у складу са члановима 105. и 108. став (3) Закона о јавним набавкама.

Жалба је основана.

Увидом у достављене доказе, те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а све у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, овај орган је утврдио да је жалба основана.

Жалилац у **првом жалбеном наводу** истиче да уговорни орган није правилно оцијенио његову понуду, те да је неосновано закључио да није испунио услов техничке и професионалне способности прописан тендерском документацијом. Наводи да је у понуди доставио потврду о успјешно реализованом уговору чији је предмет био „Израда пројекта унапређења заштите од пожара пословне зоне „Подбрдо“ Мркоњић Град“, која садржи све податке захтијеване тендерском документацијом. Према наводима жалиоца, тендерском документацијом је прописано да је понуђач дужан доказати да је имао успјешно искуство у реализацији једног уговора „са предметом израде плана заштите од пожара за град, односно општину преко 50.000 становника или уговора који се односи на израду пројекта унапређења заштите од пожара“. Жалилац сматра да је услов прописан алтернативно, односно да се број становника односи

искључиво на прву алтернативу – израду плана заштите од пожара за град или општину преко 50.000 становника, док се друга алтернатива односи на било који уговор чији је предмет израда пројекта унапређења заштите од пожара. Сматра да је уговорни орган накнадно и произвољно проширио услов тумачењем да се и на другу алтернативу односи захтјев за обухватом преко 50.000 становника, иако такво ограничење није прописано тендерском документацијом.

Уговорни орган у изјашњењу оспорава основаност жалбеног навода. Наводи да је смисао прописаног услова био да и код уговора који се односи на израду пројекта унапређења заштите од пожара буде испуњен услов да се исти односи на град или општину са више од 50.000 становника. Истиче да би другачије тумачење довело до неравноправног положаја понуђача, јер би једни доказивали искуство на сложеним пројектима за јединице локалне самоуправе са великим бројем становника, док би други исти услов испуњавали референцама које се односе на пословне зоне, фабрике или појединачне објекте. Сматра да је такво тумачење једино логично и у складу са циљем прописивања услова техничке и професионалне способности.

Увидом у тачку тендерске документације којом је прописан услов техничке и професионалне способности утврђено је да је уговорни орган захтијевао да понуђач: *„има успјешно искуство у реализацији једног уговора, са предметом израде плана заштите од пожара за град, односно општину преко 50.000 становника* ***или*** *уговора који се односи на израду пројекта унапређења заштите од пожара, у задње три године...“*

Увидом у понуду жалиоца утврђено је да је исти доставио потврду о уредно реализованом уговору чији је предмет „Израда пројекта унапређења заштите од пожара пословне зоне „Подбрдо“ Мркоњић Град“, те да је наведена потврда издата од стране наручиоца посла и садржи податке прописане тендерском документацијом.

Из образложења оспорене одлуке произилази да уговорни орган није спорио вјеродостојност потврде нити да се ради о уговору чији је предмет израда пројекта унапређења заштите од пожара, већ је понуду оцијенио неприхватљивом искључиво зато што се наведени пројекат односи на пословну зону, а не на град или општину са више од 50.000 становника.

Одредбом члана 50. Закона о јавним набавкама прописано је да уговорни орган може захтијевати доказе о техничкој и професионалној способности понуђача, при чему су дужни да услове формулишу јасно, прецизно и недвосмислено, како би свим потенцијалним понуђачима било омогућено да на исти начин разумију њихов садржај и припреме понуду.

Према устаљеној пракси овог органа и Суда БиХ, услови прописани тендерском документацијом тумаче се онако како су написани, а уговорни орган након истека рока за достављање понуда не може накнадним тумачењем мијењати њихов садржај, уводити нове елементе нити проширивати већ прописане услове. Све евентуалне нејасноће или двосмислености у тендерској документацији не могу се тумачити на штету понуђача који је поступао у складу са њеним текстом.

У конкретном случају, граматичким и логичким тумачењем наведене одредбе тендерске документације произилази да је уговорни орган прописао двије алтернативне врсте референтних уговора: уговор чији је предмет израда плана заштите од пожара за град, односно општину преко 50.000 становника или уговор који се односи на израду пројекта унапређења заштите од пожара. Да је намјера уговорног органа била да се услов од преко 50.000 становника односи и на другу врсту уговора, био је дужан да то изричито и недвосмислено пропише у тендерској документацији. Како то није учинио, није могао у фази прегледа и оцјене понуда наведени услов допуњавати сопственим тумачењем. Стога, аргументација уговорног органа да је циљ био обезбиједити једнаку сложеност референтних послова не може бити од значаја, јер се законитост оцјене понуда цијени искључиво у односу на услове који су стварно прописани тендерском документацијом, а не у односу на накнадно образложену намјеру уговорног органа.

Ни наводи изабраног понуђача изнесени у одговору на жалбу нису могли довести до другачијег закључка. Наиме, изабрани понуђач истиче да се спорни услов мора тумачити према његовој сврси, односно да је и уговор који се односи на израду пројекта унапређења заштите од пожара морао бити упоредив по обиму и сложености са израдом плана заштите од пожара за град или општину преко 50.000 становника. Међутим, таква ограничења нису прописана тендерском документацијом. Уговорни орган није предвидио да се референтни уговор мора односити на пројекат истог или упоредивог обима, нити је прописао да се и код пројекта унапређења заштите од пожара мора радити о граду или општини преко 50.000 становника. Прихватањем оваквог тумачења накнадно би се уводили нови квалификациони услови који нису били садржани у тендерској документацији, што није допуштено.

Како је неспорно да је жалилац доставио потврду која се односи управо на уговор чији је предмет израда пројекта унапређења заштите од пожара, што представља једну од алтернативно прописаних референци, а тендерском документацијом није било изричито прописано да се и та врста уговора мора односити на град или општину са више од 50.000 становника, овај орган налази да је уговорни орган погрешно примијенио услов из тендерске документације када је понуду жалиоца оцијенио неприхватљивом. Слиједом наведеног, овај жалбени навод је **основан**.

Жалилац у **другом жалбеном наводу** оспорава правилност оцјене понуде изабраног понуђача, наводећи да исти није доставио ваљан доказ о испуњености услова техничке и професионалне способности. Истиче да изабрани понуђач није доставио потврду друге уговорне стране о уредно извршеном уговору, већ сопствену изјаву, уз преписку путем електронске поште, из које се, по мишљењу жалиоца, не може поуздано утврдити да је уопште тражена потврда о уредно извршеном уговору, нити да је захтјев упућен другој уговорној страни. Жалилац указује да из приложене електронске преписке није видљив садржај прилога који је достављен уз електронску поруку, те да лице које је одговорило на захтјев наводи да је „водећи партнер овлаштен да потпише референцу“, што, према ставу жалиоца, указује да се захтјев није ни обратио надлежном лицу. Поред наведеног, жалилац истиче да ни из саме изјаве изабраног понуђача не произилази да је реализован уговор чији је предмет израда плана заштите

од пожара за град или општину са преко 50.000 становника, па сматра да је уговорни орган неједнако поступао приликом оцјене понуда.

Уговорни орган у изјашњењу наводи да је изабрани понуђач поступио у потпуности у складу са чланом 48. став (2) Закона о јавним набавкама. Истиче да је понуђач доставио изјаву о уредно извршеним услугама, у којој је навео разлоге због којих није могао прибавити потврду друге уговорне стране, као и доказе о покушајима да такву потврду обезбиједи. Наводи да из достављене електронске преписке неспорно произилази да је захтјев упућен другој уговорној страни, која је одговорила да ће размотрити захтјев, али да до истека рока за достављање понуда потврда није издата. Сматра да су тиме испуњени услови из члана 48. став (2) Закона, те да су наводи жалиоца паушални и неосновани.

Изабрани понуђач у одговору на жалбу оспорава основаност другог жалбеног навода, истичући да је у понуди у потпуности поступио у складу са чланом 48. став (2) Закона о јавним набавкама. Наводи да је, поред изјаве о уредно извршеним услугама, доставио захтјев за издавање потврде, електронску преписку са наручиоцем/донатором пројекта, као и доказе из којих је видљиво да је предузео све расположиве радње ради прибављања потврде о уредно извршеном уговору. Истиче да су неосновани наводи жалиоца да из електронске преписке није могуће утврдити шта је захтијевано, наводећи да је из садржаја достављеног мејла јасно видљиво да је затражено издавање потврде о уредно извршеним услугама за пројекат **RES2FIRE – Модели и алати за унапређење отпорности и издржљивости на шумске пожаре у природно заштићеним подручјима и на споју дивљих и урбаних средина**, као и да су уз мејл достављени захтјев и нацрт потврде који садрже све елементе прописане Законом о јавним набавкама. Даље наводи да су у понуди приложени и сам захтјев за издавање потврде, на српском и енглеском језику, те да из цјелокупне документације јасно произлази континуитет доказа, од изјаве о уредно извршеним услугама, преко захтјева за издавање потврде и електронске преписке, до одговора друге уговорне стране. У односу на навод жалиоца да је захтјев упућен лицу које није било овлаштено за издавање потврде, изабрани понуђач истиче да је захтјев упутио релевантним субјектима укљученим у реализацију пројекта, односно донатору и водећем партнеру пројекта, те да из одговора донатора произлази да је, у складу са партнерским споразумом, водећи партнер овлаштен за потписивање предметне потврде. Сматра да наведено не доказује да је захтјев упућен неовлаштеном лицу, већ управо супротно, да је предузео све објективно могуће радње ради прибављања потврде. Позивајући се на члан 48. став (2) Закона о јавним набавкама, изабрани понуђач истиче да је Закон управо за случајеве када се потврда друге уговорне стране не може прибавити из објективних разлога предвидио могућност достављања изјаве привредног субјекта, уз доказе о покушајима прибављања потврде, те да је у конкретном случају доставио све доказе прописане наведеном законском одредбом. У погледу навода жалиоца да достављена референца не доказује искуство на пројекту који се односи на град или општину са више од 50.000 становника, изабрани понуђач истиче да се његова референца односи на међународни пројекат који је реализован на територији више држава учесница пројекта (Босна и Херцеговина, Грчка, Албанија, Сјеверна Македонија, Србија и Словенија), те да је по свом предмету, обиму и сложености

упоредив са предметом конкретне јавне набавке. Насупрот томе, сматра да се референца жалиоца односи искључиво на пројекат унапређења заштите од пожара једне пословне зоне, који није упоредив са предметом набавке. На крају наводи да чињеница да је понуда жалиоца имала нижу цијену не може бити одлучујућа, јер се критеријум најниже цијене примјењује искључиво на понуде које су претходно оцијењене као прихватљиве, те сматра да је уговорни орган правилно оцијенио његову понуду као прихватљиву, а жалбу као неосновану.

Увидом у понуду изабраног понуђача утврђено је да је изабрани понуђач доставио изјаву о уредно извршеним услугама, у којој је навео податке о реализованом уговору, његовом предмету, вриједности, уговорној страни и начину извршења, као и да из објективних разлога није био у могућности прибавити потврду друге уговорне стране. Уз наведену изјаву достављена је електронска преписка која се односи на покушај прибављања предметне потврде.

Одредбом члана 48. став (2) Закона о јавним набавкама прописано је да се доказ о успјешно извршеним уговорима доставља у форми потврде друге уговорне стране, а уколико се таква потврда из објективних разлога не може прибавити од уговорне стране која није уговорни орган, ваљаном се сматра изјава привредног субјекта о уредно извршеним уговорима, **уз предочавање доказа о учињеним покушајима да се таква потврда обезбиједи**.

Из наведене законске одредбе произилази да Закон не прописује форму нити врсту доказа којима се доказују учињени покушаји прибављања потврде, већ је неопходно да из достављене документације произилази да је понуђач заиста покушао прибавити потврду друге уговорне стране. У конкретном случају, из достављене електронске преписке неспорно произилази да је изабрани понуђач, прије истека рока за достављање понуда, упутио захтјев за издавање потврде, те да је на исти добио одговор друге стране. Чињеница да у преписци није видљив сам прилог који је достављен уз електронску поруку не доводи сама по себи у питање постојање покушаја прибављања потврде, нити Закон прописује да садржај прилога мора бити видљив како би се доказ сматрао ваљаним. Такође, околност да је у одговору наведено да је водећи партнер овлаштен за потписивање референце не значи да захтјев није био упућен уговорној страни, већ указује на интерни начин поступања у оквиру предметног пројекта.

Стога, овај орган налази да је изабрани понуђач доставио доказе који су довољни да се утврди да је предузео радње ради прибављања потврде, те да су испуњени услови из члана 48. став (2) Закона о јавним набавкама за прихватање изјаве о уредно извршеним услугама.

У дијелу жалбеног навода којим жалилац истиче да из изјаве изабраног понуђача не произилази да се реализовани уговор односио на град или општину са преко 50.000 становника, овај орган упућује на разлоге дате приликом оцјене првог жалбеног навода. Наиме, већ је утврђено да је предметни услов тендерске документације прописан алтернативно, односно да је уговорни орган као доказ техничке и професионалне способности прихватио или уговор чији је предмет израда плана заштите од пожара за град, односно општину преко 50.000 становника, или уговор који се односи на израду

пројекта унапређења заштите од пожара. При томе, тендерском документацијом није било прописано да се и уговор који се односи на израду пројекта унапређења заштите од пожара мора односити на град или општину са више од 50.000 становника, нити да мора бити истог или упоредивог обима и сложености као предмет конкретне јавне набавке. Сходно томе, околности на које жалилац указује нису могле бити од утицаја на оцјену прихватљивости референце изабраног понуђача, због чега ни овај дио жалбеног навода није основан.

Наводи жалиоца о повреди начела једнаког третмана понуђача и рационалног трошења јавних средстава нису могли утицати на другачију одлуку, будући да се законитост поступка оцјењује према испуњености услова прописаних тендерском документацијом и Законом о јавним набавкама, а не искључиво према висини понуђене цијене.

Имајући у виду наведено, овај орган налази да је уговорни орган правилно прихватио доказе изабраног понуђача достављене у складу са чланом 48. став (2) Закона о јавним набавкама, због чега је овај жалбени навод **неоснован**.

На основу напријед наведеног, а имајући у виду основаност једног жалбеног навода, што доводи до поништења спорног акта, одлучено је као у диспозитиву, у складу са чланом 111. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама и чланом 230. став (2) Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ", број 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16).

Уговорни орган је дужан у наставку поступка, у складу са изнесеним ставовима овог органа и одредбама Закона о јавним набавкама, окончати овај поступак јавне набаве.

Повратуплаћених средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 1.200,00 КМ извршит ће се посебним актом, то ће се повратуплаћених средстава на име накнаде жалбеног поступка у наведеном износу извршити посебним актом, а у складу са чланом 108. став (7) Закона о јавним набавкама и чланом 5. Инструкције о начину уплате, контроле и повратанакнада прописаних чланом 108. истог Закона ("Службени гласник БиХ" број: 61/24).

Жалилац предметном жалбом захтијева накнаду трошкова за састав предметне жалбс, изјављене по пуномоћнику/адвокату Алекси Проле из Источног Бањалуке у износу од 987,19 КМ.
С тим у вези, одредбама члана 119. став (4). (5). (8) и (10) прописано је слиједеће:
„(4) КРЖ одлучује о трошковима жалбеног поступка. одређује ко сноси трошкове жалбеног поступка и њихов износ те ко.ме се и у којсм року морају платити.
(5) Странка на чију је штету жалбени постуиак окончан дужна је супротној страии надокнадити јасно прецизиране оправдане тропгкове који су јој настали учешћем у жалбеном поступку.
(8) У случају усвајања жалбе. КРЖ својом одлуком иалаже уговорном органу плаћање трошкова жалбспог поступка жалиоау у року од осам дана од дана пријема рјешења КРЖ-а.
(10) На жалбене поступке за накнаду трошкова правног заступања висина накнаде

одређује се према висини накнаде на коју адвокати имају право у управним поступцима у непроцјењивим предметима.“

С обзиром да је овај орган усвојио предмегну жалбу жалиоца, у складу са чланом 119. ЗЈН, примјеном тарифног броја 3. Тарифе о наградама-и накнади трошкова за рад адвоката Републпке Српске (Службени гласник РС, број: 111/24) усваја захтјев жалиоца за накнаду трошкова за састав предметне жалбе по адвокату у износу од 675,00 КМ у складу с тарифним бројем 3.АТРС, паушал 25% у складу с тарпфним бројем 12. АТРС у износу од 168,75 КМ, ПДВ 17% у износу од 143,44 КМ, што укупно износи 987,19 КМ.

Усваја се захтјев жалиоца којим тражи да уговорни орган жалиоцу надокнади трошкове поступка који се односе на уплаћену административну таксу у износу од 50,00 КМ, у складу са чланом 119. став (4). (5). (8) и (9) Закона о јавним набавкама. будући да је жалилац у жалбеном поступку успио са жалбом, а сагласно члану 119. став (5) ЗЈН странка на чију је штету жалбени поступак окончан дужна је супротној странци надокнадити јасно прецизиране оправдане трошкове који су јој настали учешћем у жаабеном поступку, па како је жалилац у жалби поставио захтјев за накнадом уплаћене административне таксе у нзносу од 50,00 КМ. а на захтјев овог органа, који му је актом број: ЈН2-02-07-737-4/26 од 4.6.2026. године наложио да изврши уплату административне таксе у нзносу од 50,00 КМ, и извршио уплату адмнпистративне таксе у износу од 50,00 КМ, јасним се закључује да се ради о оправданим трошковима, а утоворни орган као странка на чију је штету жалбени поступак окончан, дужан је жалиоцу надокнадити износ од 50,00 КМ на име трошкова уплаћене административне таксе, свс сагласно Пресуди управпог апелаииопог вијећа Суда БиХ број: Cl 3 У 041528 23 Уви од 21.09.2023. године.

Поука о правном лијеку: Ово Рјешење је коначно и извршно. Против овог Рјешења може се тужбом покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема Рјешења. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА

Драган Билић

Доставити:
1. Жалиоцу,
2. Уговорном органу,
3. Изабраном понуђачу
4. У спис предмета